

17. — Наричателно имя е това, съ кое-то ся показва общо за всички прѣдмѣты, что сѣ отъ единъ видъ на пр. *Uomo* челоувѣкъ, *Città* градъ, *fiume* рѣка и пр.

18. — Имя прилагателно е рѣчь, коя-то ся прилага при сѣществителны имена за да покаже качество-то или количество-то имъ; на пр. *grande* голѣмъ, *buono* добъръ, *buon' uomo* добъръ челоувѣкъ, *alta casa* висока къща.

ГЛАВА ВТОРА.

Видно измѣненіе на имена и членове.

19. — У сѣществителны-ты имена различавать три свойства, сирѣчь изгладвать ся по родъ, число и надежъ.

20. — Родове въ Италианскый языкъ сѣ два: мъжскый (*genere mascolino*) и женскый (*genere feminino*).

21. — Числа сѣ двѣ: Единственно (*singolare*) и Множественно (*Plurale*).

22. — Падежіе сѣ 6: *Il Nominativo* (Имени-теленъ), *il Genitivo* (родителенъ), *il Dativo* (Дателенъ), *l'Accusativo* (Винителенъ), *Vocativo* (Звателенъ) и *l'Ablativo* (Творителенъ).

Именишеленъ падежъ служи за отвѣтъ на pytanie: кой, что?

Родишеленъ служи за отвѣтъ на pytanie: чій? чіе?